

ON/OF

19 september t/m 23 oktober

MIEKE FOKKINGA , LYSAN LINNARTZ , JOCHEM VAN DER SPEK, PETER VAN DER WEELE

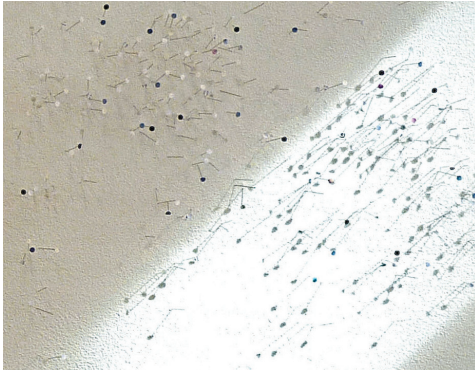

vlnr Peter van der Weele, Mieke Maaike Fokkinga, Peter van der Weele

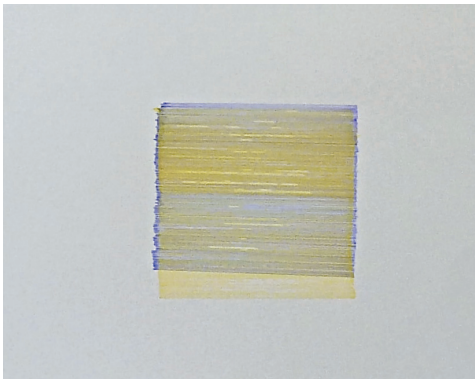
Van **Jochem van der Spek** (Amsterdam) is in de expositie slechts een tekening opgenomen. Een tekening gemaakt door een tekenrobot, een mechanische tekenarm met een ouderwetse Bic-balpen, die op instructies van een computerprogramma aan het tekenen slaat. Een bepaalde vorm (cirkel, vierkant of ingewikkelder vorm) wordt door de robot getekend, vervolgens geanalyseerd en even verderop op het papier weer getekend met correcties. Vaak leiden de zogenaamde correcties van kwaad tot erger, in die zin dat de volgende pogingen steeds meer afwijken en uiteindelijk een patroon van bizarre kleine vormen opleveren. Een soort droedels in een regelmatig patroon.

De tekenrobot zou een plek krijgen in deze expositie, maar door persoonlijke omstandigheden bleek dit op het laatste moment helaas niet mogelijk.

Van Jochem van der Spek was in K09 eerder reeds onder meer een computergestuurde tekening te zien van een raster. In het computerprogramma was een klein foutje ingebouwd. In een bestek van zo'n 20 x 20 cm. (de grootte van de tekening) leidde dit tot een volledige desintegratie van het raster. We willen niet beweren dat het werk van van der Spek een metafoor is voor de digitalisering van de samenleving, maar inmiddels talloos zijn de voorbeelden van 'foutjes' in computersystemen die soms tot kafkaïaanse toestanden leiden. Zo bestaat schrijver dezès bij een bepaalde instelling, door een foutje, in een 10 jaar jongere versie. Alleen te herstellen door opnieuw gegevens in te voeren. Maar dan bestaan er plots 2 versies van schrijver dezès. Een niet nader te noemen persoon uit onze dagelijkse omgeving werd tot aan de deurwaarder achtervolgd vanwege een betalingsachterstand van maar liefst 7 eurocent (!). Allerlei zaken die achter een bureau met een Bic-balpen eenvoudig op te lossen zouden zijn en in het recente verleden ook zo zouden zijn opgelost.

Mieke Maaike Fokkinga

Lysan Linnartz

Patronen en structuren vormen ook de basis voor het werk van **Mieke Maaike Fokkinga**, een jonge kunstenaar uit Groningen. Speciaal voor de achterwand in k09 installeerde ze een patroon - een wolk - van perforatorsnippers. Kenmerkend voor de eenvoud aan middelen (op- en van papier) van de totale presentatie. Alledaagse voorwerpen (ruitjespapier, gras, verpakkingsnetjes van vruchten) kunnen aanleiding zijn voor reeksen geconcentreerde tekeningen.

Een concentratie die we ook in het werk van **Lysan Linnartz** (Maastricht) aantreffen. Linnartz maakt grote en kleine tekeningen met rotringpen. Ze bestaan uit fragiele kleurlijnen, die tezamen sprankelende kleurvlakken vormen. Soms is het een vlak, in andere tekeningen zijn het twee over elkaar heen gelegde vlakken. Het werk is meditatief voor zowel de maker als de beschouwer. Het genereert ook ruimtelijke illusie - evenals het werk van Mieke Fokkinga - en optische werkingen die refereren aan het werk van b.v. Bridget Riley.

In de wijze van presenteren schemert bij Lysan Linnartz haar oorspronkelijke achtergrond als beeldhouwer nog door. Bij **Peter van der Weele** (Grijpskerk) - van oorsprong een schilder - wordt het schilderwerk eigenlijk steeds meer beeldhouwwerk. Categorieën (schilderkunst - beeldhouwkunst), die overigens voor het werk van de deelnemende kunstenaars weinig ter zake doen. Het werk gaat over kleur, vorm, licht, materiaal. Bij van der Weele gaat het er om schilderkunst te laten zien die anders is dan de geijkte 'verf op doek' aan de wand. Schilderkunst die op meerdere wijzen en vanuit verschillende gezichtshoeken te bekijken is.

De presentatie ON/of gaat niet over tekenen, het gaat over het gebruik van eenvoudige materialen (c.q. papier) en/of gereduceerde vormen. Het is ook niet de bedoeling ons af te zetten tegen digitale media - per slot van rekening maakt een van de deelnemers voornamelijk gebruik daarvan. Het betreft wel een expositie over de 'menselijke maat'. Van financierende instanties en overheidswege wordt het belang van het gebruik van 'nieuwe media (c.q. digitale media) in de beeldende kunst enthousiast gefaciliteerd. Ons inziens een inhoudelijke bemoeienis met beeldende kunst, immers de achterliggende gedachte is daarbij dat digitale kunst vernieuwend, nieuw, hedendaags en interessant is. Dat mag in sommige gevallen zo zijn, maar dat betekent nog niet (zoals bij genoemde instanties dan wordt gedacht) dat alles wat niet digitaal is niet vernieuwend, achterhaald en oninteressant is.

Joke Vos/Jacob van der Veen

ON/OF

19 SEPTEMBER T/M 23 OKTOBER